

bilo že polno vernikov. Vse mu je bilo novo, vse je občudoval; napenjal je ušesa, ko so zadonele orgle in so odmevali glasovi cerkvenega zbora po prostornem svetišču. Predvsem mu je pa v oči padla lepota monštrance. Ni se mogel premagati, da ne bi vprašal: »Mama, kaj je pa to, ko se tako sveti?«

»Tam v sredi je Jezus sam; ampak v podobi belega kruhka! Le poglej! Takole se udari na prsi z desno rokco, ko bodo zvončkali, zraven pa reci: »Moj Jezus, tebi živim, moj Jezus, tvoj sem živ in mrtev!«

Kmalu nato je zapel zvonček. In res! Otročiček gleda zdaj k oltarju, zdaj na mamico — pa jo posnema. Drobnó dlan položi na srce in izgovarja, kolikor si je zapomnil: »Jezus — tebi živim, Jezus, tvoj sem živ in mrtev!«

Seveda vztrajati dalj časa v istem položaju in venomer gledati na oltar, tega Vilko ni prenesel. Postajal je truden in zato nemiren in nepotrpežljiv. Kar se obrne stara žena vsa nevoljna proti materi: »Kaj vam pride na misel, da jemljete tako majhnega otroka s seboj v cerkev; saj vidite, da motite pobožnost drugih. To je nezaslišano!«

Gospa Marija vzame Vilkota v naročje in koj zapusti cerkev, ko je bila služba božja pri kraju.

Drugo nedeljo je Vili zopet prosil, da bi smel iti z mamo k službi božji. »Le ostani doma; si še premajhen,« ga potolaži mama. Žalosten skoči deček k oknu, pogleda v nebo, potrká na svoj srček in zakliče: »Jezus, tebi živim, Jezus, tvoj sem živ in mrtev!« —

Vilko je napredoval. Čez leta je postal redovnik-redemptorist. Umrl je v duhu svetosti l. 1926. Ime njegovo je dobro znano: Pater Viljem Janaušek (Janauschek).

Osem let je počivalo njegovo truplo v preprostem grobu. Ker je pa bilo mnogo oseb uslišanih, ki so se bile priporočile njegovi priprošnji, je cerkvena gosposka ukrenila, da so se njegovi zemeljski ostanki v slovesnem sprevodu prenesli na kraj njegovega nekdanjega delovanja. K sprevodu so prišli škofje, odlični duhovniki in redovniki, častniki in vojaštvo in nepregledna množica drugih ljudi.

Sprevod se je pomikal po isti poti, koder je nekoč mati peljala Vilkota prvič v cerkev. Kdo bi si bil kdaj mislil, da bodo tega dečka tako slavili?! Kako je to prišlo? Prvi zdihljaj, ki ga je po navodilu pobožne matere ponavljal od zgodnjih otroških let, mu je bilo geslo za vse življenje in delovanje: Jezus, tebi živim, Jezus, tebi umrjem, Jezus, tvoj sem živ in mrtev! Amen. —ž.

Za dobro voljo

»Abesinsko-italijanska vojna bo trajala zelo dolgo.«

»Iz česa sklepaš to?«

»Ali nisi čital, da se bojujoči se stranki natančno ravna po abecedi? Adua, Adigrat, Aksum... Kdo ve, kdaj bosta prelistali vso abecedo?«

Prekoračenje prometnega kraja

pločnik 2	
D	+C
R	
A+	B
pločnik 1	

Prostor je treba omejiti s koli in na njem začrtati prostor, ki naj predstavlja pločnik. Na sredi je treba začrtati pravokotnik R osem do deset metrov dolžine in dva do tri metre širine, ki naj služi za zavetišče.

Igralce je treba razdeliti v dvojce skupin, ki pa naj se med seboj ločita.

V začetku igre so vsi pešci na pločniku 1, vozila so pa razdeljena pri A in C. Pešci morajo sedaj prekoračiti s pločnika 1 na pločnik 2, tako da gredo mimo zavetišča, gledati pa morajo, da jih ne zasačijo vozila; če jih zasačijo na cesti, se lahko umaknejo

na pločnik ali pa v zavetišče, da se izognejo lovu.

Vozila se pomikajo samo v smeri A in B, potem v smer C, D, A itd. Ko odide vozilo s točke A, mora priti do B, ne da bi se med tem ustavilo; tudi se ne sme vrniti ali okreniti; zasači lahko samo pešce (s tem da se jih dotakne), ki gredo pred njim preko ceste.

Od časa do časa se postavi sodnik na točki A in zaustavi z danim znamenjem (s piščalko) kroženje vozil od A proti B. Vozila, ki so na potu, nadaljujejo v smeri proti B, nobeno pa ne sme oditi s točke A. Pešci morajo medtem mirno prekoračiti cesto do drugega znamenja, danega s piščalko, ki zopet upostavi promet in ki je tudi lahko nesrečno za zaostale pešce. Isto se lahko ponovi na točkah C, D.

Medtem ko se vozila pomikajo, se morejo pešci izprehajati v nevarnosti. Ko so vsi pešci na pločniku 2, se vrnejo nazaj na pločnik 1. Po preteku 10 do 15 minut se igra ustavi. Računa se: število izvršenih prehodov po skupini pešcev in število pešcev, ki so ostali. Igra se nadaljuje, tako da se zamenjajo vloge pešcev in vozil.

Izločijo se pešci, ki jih zasačijo (vlove) vozila na cesti; vozila, ki se okrenejo ali vrnejo z namenom, da bi ujela pešca, ne upoštevajoč znamenja zapore, ali ki ujamejo pešca, ki je na pločniku ali v zavetišču; nadalje vozila, ki se med seboj prerivajo in polomijo.

Igra z žogo (stoje in čepe)

Tabora sta nameščena v vrsti za črto, ki je začrtana na tleh. Nekaj korakov pred vsako vrsto stoji po en igralec z

žogo v roki. Na dano znamenje vrže vsak igralec žogo prvemu igralcu svoje vrste, katero pa mu mora le-tà zagnati nazaj, potem pa počeniti. Nato vrže igralec pred vrsto žogo drugemu igralcu svoje skupine, ki jo odda nazaj in istotako kot prvi počene. Tako se igra nadaljuje, dokler ne dobi zadnji izmed igralcev žoge ter jo odda nazaj. Kakor hitro se to zgodi, se predzadnji igralec dvigne, ujame žogo, jo odda in tako gre igra dalje toliko časa, da pride žoga zopet v roke prvemu igralcu.

Uganke, rešitve in drugo

Kakor igra ...

(V. B., Ljubljana.)

Skrit pregovor.

SVETOZAR VELETIN

SISAK

Posetnica.

Stanko Ranarič
in Nikola Narina

Pančevo

Kaj sta ta dva moža?

Rešitev uganek iz 7. številke.

Rog sreče:

Da ni denar največji dar,
ti marsikdo pojāsni,
samo beračev ne sprašuj
s tej resnici jasni!

Dekliški zavod:

L	j	u	d	m	i	l	a
J	u	l	i	j	a	n	a
S	i	d	o	n	i	j	a
V	e	r	o	n	i	k	a
G	e	n	o	v	e	f	a
A	g	r	i	p	i	n	a
B	e	a	t	r	i	k	a
B	o	g	o	m	i	l	a

Skrit pregovor:

Denar — sveta vladar.

Vse uganke so pravilno rešili: Holozan Emil, Vevče; Minka Sodja, Bohinjska Bistrica; Sadar Breda, Černelč Franja, Grahli Alojzija, Jagodič Zdenko, vsi iz Celja; Francé iz Šredišča.

Izrebrana je bila: Sadar Breda iz Celja.

Uredništvo in uprava »Vrtca« želita vsem prijateljem vesele velikonočne praznike!

»Vrtec« izhaja 15. dan v mesecu in stane za vse leto Din 15.—. Izdaja ga Konzorcij »Vrtca«. Urejuje ga in oblastem odgovarja Jesenovec France, profesor v Ljubljani, Cesta 29. oktobra št. 18. — Uprava »Vrtca« v Ljubljani, Kopitarjeva ul. 2 (H. Ničman). Tiska ga Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (K. Čeč).